

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **JUDr. M. J.**, proti žalovanej **S., o mzdové nároky**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 18 C 136/2005, o dovolaní žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. septembra 2009, sp.zn. 6 Co 250/2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 30. septembra 2009, sp.zn. 6 Co 250/2009 vo výroku o odmietnutí odvolania žalovanej **z r u š u j e** a v rozsahu zrušenia mu vec vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava I rozsudkom z 26. februára 2009, č.k. 18 C 136/2005-217 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni 663,88 € a ušlý zisk 12 % zo sumy 165,97 € od 8. marca 2004 do zaplatenia, 10 % zo sumy 165,97 € od 8. mája 2004 do zaplatenia, 9 % zo sumy 165,97 € od 8. septembra 2004 do zaplatenia, 8 % zo sumy 165,97 € od 8. decembra 2004 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku žalobu zamietol. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Dospel k záveru, že žalovaná v plnom rozsahu zodpovedá za škodu spôsobenú žalobkyni nevyplatením príplatkov za zastupovanie, nakoľko v zmysle § 12 zákona č. 80/1992 Zb. zabezpečuje chod súdov po stránke finančnej. Súd priznal žalobkyni náhradu škody len vo výške príplatku za zastupovanie za mesiace február, apríl, august a november 2004 po 5 000 Sk, ktorý jej bol predsedníčkou súdu priznaný, pretože predpokladom priznania príplatku za zastupovanie v rozhodnom čase bolo rozhodnutie predsedu súdu. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol, a to za mesiac jún 2004 z dôvodu, že v tomto mesiaci sa vyžadovala ako podmienka pre priznanie príplatku za zastupovanie vykonávanie funkcie na preťaženom súde a Okresný súd Trenčín podľa potvrdenia ministerstva spravodlivosti nebol preťaženým súdom. Vo zvyšku žalobu, t.j.

rozdiel medzi priznanými 5 000 Sk a uplatňovanými 43 100 Sk za zastupované mesiace, považoval súd vzhľadom na rozhodnutie predsedníčky súdu za nedôvodnú. Žalobkyni tiež priznal uplatňovaný ušlý zisk, rovnajúci sa úroku z omeškania, v zmysle Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie žalobkyne a žalovanej uznesením z 30. septembra 2009, sp.zn. 6 Co 250/2009 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, ktorou bola žaloba vo zvyšku zamietnutá a v časti trov konania, z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, zrušil a vec mu v tomto rozsahu vrátil na ďalšie konanie. Odvolanie žalovanej ako oneskorene podané podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. odmietol. Uviedol, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa bol žalovanej doručený 26. marca 2009; 15-dňová lehota na podanie odvolania jej začala plynúť 27. marca 2009 a uplynula dňom 10. apríla 2009, ktorý pripadol na piatok. Žalovaná podala odvolanie osobne na súde prvého stupňa až v utorok 14. apríla 2009, teda oneskorene.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu, čo do výroku o odmietnutí odvolania, podala dovolanie žalovaná, ktorá navrhla uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnila ustanovením § 237 písm. f/ O.s.p., tvrdiac, že nesprávnym odmietnutím jej odvolania odvolacím súdom ako oneskorene podaného, jej bola odňatá možnosť konať pred súdom. Namietala, že deň 10. apríl 2009 bol Veľký piatok, teda deň pracovného pokoja, a deň 13. apríl 2009 bol Veľkonočný pondelok, teda tiež deň pracovného pokoja. Odvolanie podané v utorok 14. apríla 2009 bolo preto podané včas. V dôvodoch dovolania rozoberala skutkový a právny stav veci.

Žalobkyňa sa stotožnila s obsahom dovolania žalovanej a uznesenie odvolacieho súdu navrhla zrušiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr to, či dovolanie žalovanej smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu je prípustné, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev (viď § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska; dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (§ 239 ods. 1 O.s.p.). Dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (viď § 239 ods. 2 O.s.p.). Ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalcovskom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením (§ 239 ods. 3 O.s.p.).

Žalovanou je napadnuté uznesenie odvolacieho súdu vo výroku o odmietnutí odvolania, teda rozhodnutie, ktoré nevykazuje znaky žiadneho z vyššie uvedených uznesení. Dovolanie preto podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné nie je.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1, veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa

nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom).

So zreteľom na dovolateľkou tvrdenú procesnú vadu sa Najvyšší súd Slovenskej republiky zameral osobitne na otázku splnenia podmienok prípustnosti dovolania podľa ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p.

Pod odňatím možnosti pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.) treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Za takýto postup, odnímajúci účastníkovi konania možnosť pred súdom konať a zakladajúci prípustnosť dovolania podľa uvedeného ustanovenia, treba považovať aj odmietnutie odvolania podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. v prípade, že podmienky pre takéto rozhodnutie neboli splnené.

Z ustanovenia § 204 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Podľa § 57 ods. 1 O.s.p. do plynutia lehoty sa nezapočítava deň, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty.

Lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia sa uplynutím toho dňa, ktorý sa svojim označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň (§ 57 ods. 2 O.s.p.).

Lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť (§ 57 ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 2 ods. 2 písm. b/, c/ zákona 241/1993 Z.z. o štátnych sviatkoch, dňoch pracovného pokoja a pamätných dňoch, Veľký piatok a Veľkonočný pondelok sú sviatkami (dňami pracovného pokoja).

Z obsahu spisu dovolací súd zistil, že koniec pätnásťdňovej lehoty na podanie odvolania pripadol na Veľký piatok 10. apríla 2009, ktorý deň je podľa ustanovenia § 2 ods. 2 písm. b/ zákona č. 241/1993 Z.z. sviatkom. Podľa § 57 ods. 2 druhá veta O.s.p. tak posledným dňom lehoty na podanie odvolania bol najbližší nasledujúci pracovný deň. Keďže na 13. apríl 2009 pripadol Veľkonočný pondelok, ktorý deň je tiež sviatkom (§ 2 ods. 2 písm. c/ zákona č. 241/1993 Z.z.), posledným dňom lehoty na podanie odvolania bol až utorok 14. apríla 2009. Odvolanie, ktoré podala žalovaná osobne na súde prvého stupňa dňa 14. apríla 2009, bolo preto podané včas, v zákonom stanovenej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.).

Z uvedeného vyplýva, že žalovanej bola odmietnutím odvolania (ku ktorému došlo bez splnenia podmienok pre postup podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) znemožnená realizácia jej procesného oprávnenia domáhať sa vecného preskúmania rozhodnutia súdu včas podaným opravným prostriedkom. Postupom odvolacieho súdu jej teda v danom prípade bola odňatá možnosť pred súdom konať v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Výskyt niektorej z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. je vždy zo zákona dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu vydanému v konaní touto vadou postihnutom. Zároveň je tiež dôvodom, pre ktorý musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v takom konaní nemôže byť považované za správne. Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na to uznesenie odvolacieho súdu vo výroku o odmietnutí odvolania žalovanej zrušil a v rozsahu zrušenia mu vec vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1 O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 15. októbra 2012

JUDr. Vladimír Magura, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová